

nadejajo, da bode gospod kmalu popolnoma ozdravel.

(**Sv. Tomaž blizo Ormoža.**) Gosp. Janko Skerlec, poštni upravitelj, je imenovan c. kr. poštarjem. — Naše občine še vedno spijo. Občine, ali se ne bodele ganile ter prošile za vseučilišče in nadsodišče v Ljubljani? Skrbite tudi za dvojezični poštni pečat, ne spite vendar!

Iz drugih krajev.

(**Umrli**) je na Dunaju dne 10. jan. gospa Ana Pukl, soproga znanega rodoljuba Jakoba Pukla. — V St. Vidu na Dolenjskem je umrla dne 23. dec. pretečenega leta gospa Marija Ihan, roj. Kutnar, sestra rajnega lavantinskega knezoškofa Fr. K. Kutnarja.

(**Posnemanja vredno.**) V Gornji Avstriji je kraj z imenom Melk. Beseda spominja, da so tisti svet ob reki Donavi, kjer se meli zemlja, nekda tam še bivajoči Slovenci krstili na ime Mélek, kakor na pr. Melje pri Mariboru, na Meléh pri Radgoni, Melinci pri Ljutomeru. Imenovani trg je svetli cesar s pismom dne 1. oktobra 1898 povzdignil v mesto. Torej: V najmlajšem mestu, v Melku se je primerilo, da so v kavarni igrali igro »Domino« po eden Nemeč, Čeh, Hrvat, Slovenec. Pred igranjem so sklenili, da bodo dobitke obrnili v kakšen dober namen. Slovenec je priporočil »Dijaško kuhinjo« v Mariboru. Nabral se je znesek za 2 gl. 40 kr. Tako ravnanje bodi igravcem za vzgled, da ga posnemajo.

(**Novi listi.**) V Trstu je začel izhajati v Dolenčevi tiskarni tednik »Novi list,« a v Gabrščekovi tiskarni pa nemški, v mesecu dvakrat izhajajoči list »Adriatische Post« ter bo seveda pisan v slovanskem duhu.

(**Od veselja znorel.**) Iz Zagreba se poroča: Kmet Niko Novak, ki je prišel v mesto, da dvigne 100.000 gl. za zadeto srečko državne loterije, je od veselja znorel. Odvedli so ga v blaznico.

(**Hvaležna dežela.**) Sv. Očetu se je sporočilo, da je zbor ljudovlade Colombia v Ameriki sklenil zgraditi spomenik v čast Jezusu Kristusu in ga postaviti v katedrali mesta Bogeta. Ta spomenik se bode postavil kot vidni znak hvaležnosti ljudovlade za Gospodovo milost in podporo.

(**Dober odgovor.**) Ko je bil angleški kralj Rikard Srčni v sveti deželi in je jemal slovo od turškega sultana Saladina, vprašal je sultana, ali si sme sprostiti od njega neko milost. Turek mu dovoli, in na-to reče Rikard: Prosil bi te rad, dragi moj prijatelj, da kristjanov, živečih po tvojih deželah, ne daš več imenovati »krščanskih psov«. Sultan se je smehljaj ter rekel: »Srčno rad izpolnim tvojo željo, mogočni prijatelj, toda tudi ti moraš mojo željo izpolniti«. »In ta se glasi«, vpraša kralj? »V svojem kraljestvu moraš prepovedati, da ljudje ne bodo več imenovali svojih psov »sultanov«.

(**V deželni zbor kranjski**) je voljen iz veleposestva g. Anton Ulm, rodom Štajarec iz Zavrča.

(**Španiji**) preti nova nevarnost na domačih tleh. Nič manj nego 8000 načelnikov in častnikov je brez vsake službe in posla, odkar so razpustili kolonijalno armado. Tudi 200 generalov je na razpolago. Tak položaj je skrajno nevaren. Kako lahko se vname domača vojna!

Društvene zadeve.

(**«Slovanska čitalnica» v Mariboru**) priredi, kakor druga leta tudi letos na Svečnico t. j. dne 2. svečana 1890 pri Gambriinu koncert s sijajnim plesom. Za to veselico se delajo že velike priprave. Sodelovala bode vojaška godba in nadejati se je prav obilne udeležbe.

(**Za dijaško kuhinjo v Mariboru**) so darovali: Župnik Jožef Ozmeč pri Svet. Lovrencu na dravskem polju 4 k., zdravnik dr. M. Schmirmaul in župnik J. Lenart 10 k., darovi pri g. J. Zupancu 9 k., kapelan Vid Janžekovič 3 k., neimenovana gospa 3 k.

(**Novo društvo.**) V Laporju se snuje podružnica celjskega »delavsko podpornega društva.« Do sedaj se je oglasilo že čez 100 udov. Pravila bodo v kratkem potrjena.

(**Čitalnica v Brežicah**) ima 15. t. m. ob 4. uri popoldne v »Narodnem domu« svoj občni zbor s sledečim vsporedom: poročilo tajnika, poročilo blagajnika, volitev novega odbora.

(**Bralno društvo na Cvenu**) priredi v nedeljo 22. t. m. ob 4. uri popoldne v šoli glavno zborovanje. Volitev. Razgovor o kmet- skih zadrugah. Vstop imajo tudi neudi.

(**Gasilsko društvo na Cvenu**) priredi v nedeljo 22. t. m. ob 6. uri v novourejenih prostorih g. Senčarja svoj prvi »plesni venček.« Vstop samo povabljeni. Kdor želi vabila, naj se obrne do J. Rajha na Moti.

(**Sv. Križ na Murskem polju.**) Bralno društvo ima svoj redni občni zbor v nedeljo, dne 15. jan. 1899 ob 3. uri popoldne v šolskem poslopju. 1. Nagovor podpredsednika, 2. poročilo tajnika, 3. poročilo blagajnika in knjižničarja, 4. volitev novega odbora, 5. upla- čevanje udnine in sprejem novih udov, 6. nasveti glede naročitve časnikov in druge slučajnosti. Želi se, da se p. n. udje polno- številno udeležijo zbora.

(**Celjsko pevsko društvo**) vabi na občni zbor, ki se vrši dne 14. januarja t. l. ob 8. uri zvečer v prostorih »Narodne čitalnice«. Dnevni red: 1. pozdrav predsednika, 2. čitanje zapisnika izrednega občnega zbora, 3. poročilo tajnika, 4. poročilo blagajnika, 5. poročilo računskih pregledovalcev, 6. vo- litev predsednika, 7. volitev 5 odbornikov ter 2 namestnikov, 8. volitev računskih pregle- dovalcev, 9. slučajnosti. K obilni udeležbi vabi odbor.

(**Bralno društvo v Veržeji**) ima svoj letni občni zbor v nedeljo 15. prosinca t. l. ob 3. uri popoldne v društveni sobi. K ude- ležbi prijazno vabi odbor.

(**Ruše.**) Tukajšnje bralno društvo ima v nedeljo, 15. januarja ob 4. uri v gostilni g. Josipa Muleja svoj občni zbor. Upamo, da se ga vdeležé vsi domačini. Odbor.

(**Občni zbor društva slovenskih odvetniških in notarskih uradnikov**) se bode vršil prihodnjo nedeljo v mali dvorani »Narodnega doma« v Celju in ne v gostilni pri Radaju na Bregu, kakor se je poprej po- ročalo. Dnevni red tega zborovanja ima za omenjeno društvo oziroma odvetniške in notarske uradnike sploh tako važne točke, da se pričakuje obilna udeležba članov ter njih šefov. Zaraditega je odbor naprosil sl. načelstvo narodne čitalnice v Celji, da je za zborovanje prepustilo svoje prostore. Zunanji člani pa se pozivljajo, da se udeležijo zborovanja, ako ni mogoče osebno, pa vsaj po svojih pooblaščenih pismeno.

(**«Zveza slovenskih posojilnic»**) v Celju je razposlala pretečeni teden vsem slovenskim spodnještajarskim posojilnicam okrožnico, v kateri jim priporoča, da skle- nejo sledeče: a) Štajarskim visokošolcem slovenske narodnosti na dunajskih visokih šolah, katerih število znaša na leto povprečno 15 oseb, dovoli se v svrhu njih sprejema v dunajsko dijaško bolniško društvo (Verein zur Pflege kranker Studierender in Wien.) primerni letni donesek. b) Dovoljeni prispevki pošiljajo se slavni »Posojilnici v Celji,« ki je naprošena nabirati za ad hoc usta- novljeni sklad od vseh slavniških okrajnih zas- topov ter slavniških posojilnic na Spodnjem Štajarskem v ta namen dovoljene zneske in od nabrane svote plačevati slovenskim visokošolcem slovenskega Štajarja vstopnino v imenovano bolniško društvo, katero bode vsakokratno število vstopivših dijakov slavni »Posojilnici v Celji naznanjalo. c) dovoli se nadalje že za II. tečaj tekočega šolskega leta polovica letnega prispevka. Ker slabo gmotno stanje pogosto ne dopušča našim spodnje- štajarskim visokošolcem, da bi pristopili na lastne stroške prekornostnemu bolniškemu društvu, je predlog »Zveze« gotovo vse hvale

vreden. Posojilnice in vse imovite rodoljube pa prosimo ob tej priliki, da ne pozabijo tudi podpirati katoliško-slovenskega visoko- šolskega društva »Danice.«

(**Bralno društvo v Žičah**) priredi v nedeljo 22. prosinca t. l. po večernicah društ- veno zborovanje v šolskem prostoru po sle- dečem vsporedu: 1. pozdrav po načelniku, 2. g. nadučitelj Eberl govoril bo o krščanski izgoji otrok, 3. predlaganje letnega računa, 4. vsprejem novih udov, 5. vplačevanje letne udnine, 6. volitev odbora, 7. nasveti o društ- veni zadevi, 8. prosta zabava. Prav obilne udeležbe sosednih društev in prijateljev na- predka o izgoji nežne mladine se nadeja s tem povabilom odbor.

(**Tržansko streljsko društvo**) v Ver- žeju priredi dne 22. jan. plesni večer v gos- tilni g. M. Rantaše. Začetek ob 6. uri zvečer.

(**Bralno društvo v Hočah**) priredi dne 22. jan. veselico z govori, petjem in tombolo. Več prihodnjic.

(**«Naša straža.»**) Darovali so: Miha Lendovšek, župnik in deželni poslanec v Ma- kolah, 2 k., A. Cilensek, župnik v Stopercah 1 k., iz Jarenine: P. Henrik Rešek, oskrbnik 2 k., A. Fišer, župnik v pok. 2 kr., J. Čizek, župnik 2 k., Fr. Gomilšek, kaplan 2 k., Jožef Slekovec, nadučitelj 1 k., Jožef Čonč, učitelj 2 k., Marija Vučnik, učiteljica 2 k., Vinko Rotman, posestnik 1 k., Jožef Polančič, po- sestnik 1 k., Jakob Rošker, posestnik, 1 k., Fr. Jenčič posestnik 1 k., Ivan Sekol, po- sestnik 1 k., Anton Jager, posestnik 1 k., Franc Krulje, kaplan v St. Ilju, 3 k., gospa Bojeslava Mlakar v Mariboru 2 k., prof. I. Zidanšek v Mariboru 2 k., prof. I. Kavčič v Mariboru 3 k., mestni katehet I. Vreže v Mariboru 1 k., kaplan Časl v Kamnici 1 k., prefekt Anton Korošec v Mariboru 5 k., A. Keček, kaplan na Muti, 1 k., Jos. Somrek, kapelan v Marenbergu, 1 k., kmečko bralno društvo v Jarenini 10 k., posojilnica v Vi- tanju 10 k., Fr. Ilesič, prof. na učiteljskem v Ljubljani, poslal zbirko vesele družbe pri g. notarju Otonu Ploju 14 k.

(**Bralno društvo v Studenicah**) pri- redi v nedeljo, 22. prosinca t. l. v gostilni g. Koropca veselico s petjem in dvema gle- dalškima igrama. K mnogobrojni udeležbi vabi odbor.

(**Iz Velenja.**) V nedeljo, dne 15. pro- sinca 1899. popoldne ob 4. uri bode imela podružnica »za Šaleško dolino« družbe sv. Cirila in Metoda svoj občni zbor v prostorih g. Rajštera v Šoštanjju z navadnim vsporedom. Potem uprizedi šoštanjska čitalnica gledališko igro s petjem in tamburanjem.

(**Odbor gosp.-bralnega društva**) je v Kozjem sestavljen tako-le: č. g. J. Erker, predsednik; g. Adolf Vončina, podpredsednik; g. Rudolf Zigel, tajnik; g. J. Elsbaier, knjiž- ničar; g. Jožef Druskovič, denarničar; gos- poda Miha Valavšek in Franc Guček od- bornika; gg. Jožef Gorišek in Anton Novak, namestnika. Le rasti in cveti »gosp.-bralno društvo« v Kozjem.

Cerkvene zadeve.

† Jožef Weingerl, imeniten slovenski kmet.

(Konec.)

V vernem srcu prebiva tudi vselej go- reča ljubezen do lastnega naroda, do ma- ternega jezika in domače zemlje. Kdor je pokojnega poznal, bo rad pritrtil, da je bil Jožef Weingerl goreč rodoljub, navdušen Slovenec, kakoršnih je slovenska meja malo imela. Za njegovih mladih dnij se je ime Slovenec le z zaničevanjem imenovalo. Pa prišli so drugi časi. Tudi Slovenci so se vzbudili. Med prvimi buditelji v Jarenini je bil tudi Weingerl. Ko so začele »Novice« v Ljubljani izhajati, si jih je naročil in jih pridno prebiral, dokler ni začel l. 1867. v Mariboru izhajati »Slov. Gospodar.« katerega

naročnik in vesten bralec je bil do smrti. Naročen je bil tudi na nemškega «Pilgerja» in na «Venec cerkvenih bratovščin.» «Mohorjan» pa je bil že od početka družbe. Sploh je v svojem življenju mnogo bral, zato pa je tudi veliko znal.

Marsikdaj se je s hvaležnim srcem spominjal pok. kanonika in dekana jareninskega, Fr. Čepeja, ki so prvi kot duhovnik v Jarenini budili narodno zavest in ljubezen do slovensčine. Rad je tudi pripovedoval o svetih bratih Cirilu in Metodu, ki sta se nekaj v Jarenini mudila in Slovence učila.

Weingerl pa ni bil mož, ki bi skrival svoje slovensko mišljenje, kakor se mnogi dandanes delajo, ki se celo sramujejo svoje slovenske matere in zaničujejo narod, iz katerega so vzrastli, in jezik slovenski. Kadar so prišle volitve občinske, ali v državni in deželni zbor, tedaj je šel vsikdar na volišče. Bil je od l. 1861. s pokojnim, njemu enako gorečim narodnim kmetom, Jožefom Zupancem skoraj vedno volilni mož, zadnjič leta 1896., ko je kot 83leten starček pri volitvi v Mariboru oddal svoj glas poslancu Robiču. Ko so Slovenci v Pesnici leta 1897. za 2 glasa propadli pri prvotnih volitvah za državni zbor, ga je to silno bolelo. Zraven ni mogel, ker je takrat bil bolan.

Pri volitvah je stal trdno kot hrast zo katoliško in slovensko stvar, tudi takrat, ko sta znana liberalca Seidl in Brandstätter se gospodovala v mariborskem okraju. Še letošnje leto, meseca maja, je pokazal s sijajnim vzgledom pri občinskih volitvah v Pesnici, kako se mora Slovenec potegniti za vero in narodnost svojo, če je tudi že blizu groba. Peljal se je kot 85leten častitljiv starček na volišče, bil tudi ud volilne komisije in se je neustrašen potegoval za to, da bi Pesnico še dalje vladali krščanski in slovenski možje, in je tako osramotil vse tiste mlajše posestnike, ki so pristopili k nemškutarjem ali pa ostali doma. Ko so kljub temu vendarle Slovenci propadli, ga je to bolelo bolj kot katerega drugega. Dostikrat je tožil, kaj bo, ako mlajši rod ne bo bolj značajan, bolj krščanski. Za nasprotnike pa je molil, da bi jim sv. Duh razsvetil pamet, da bi spoznali svojzmo in ostali v bodoče pošteni krščanski Slovenci. Zares prekrasen vzgled rodoljubnega moža!

Bil je 50 let odbornik občine Pesnice in je kot tak tudi umrl. Tudi je bil predsednik cerkvenega konkurenčnega odbora.

Meseca maja je začel nevarno bolehati. Dobil je srčno vodeniko. V boleznih je bil neizmerno potrpežljiv, ves udan v voljo božjo. V veliko tolažbo mu je bila pridna njegova žena, ki mu je tako lepo stregla, domači duhovniki, ki so ga skoraj vsak dan obiskali, in pridni sosedje, ki so ga radi prihajali tolažiti. Sv. zakramente je dostikrat v svoji boleznih s posebno pobožnostjo prejel. Navadno je rekal: «Naj bo, kakor je božja volja!» V boleznih je imel vedno ovit sveti rožni venec okrog rok in ga je do zadnjega molil. Lepo je bilo njegovo življenje, lepa in vspodbudna je bila zato tudi njegova smrt. Mirno je v Gospodu zaspal dne 24. oktobra ob pol deseti uri predpoldne. Domači gospod kaplan se ga pride obiskat, pa ko opazi, da se smrt bliža, začne z domačimi moliti mrtvaške molitve in ko jih dokonča, vzdihne zadnjič bolnik in za vedno zatisne oči, ustnice pa mu obda prijeten smehljaj. Duša njegova pa je šla uživati obilnega plačila v nebesih.

Pogreb njegov je bil dne 26. oktobra. Udeležba je bila velikanska, vsakdo se ga je hotel spremeni na zadnji poti. Vodili so ga preč. g. prošt ptujski, Jožef Flek v spremstvu peterih duhovnikov. V cerkvi so mu izpregovorili prekrasen pogrebni govor, tako da nobeno oko ni ostalo suho. Potem smo ga spremili na pokopališče. Domači pevski zbor mu je zapel ganljivo nagrobnico, zvon njegov pa je bolj kot kedaj žalostno pel ta dan svojemu največjemu dobrotniku v zadnje slov.

Oče Weingerl sedaj že počiva v hladnem grobu. Bog je bil z njim vse dni njegovega življenja ter mu je dal dočakati visoko starost 85 let. Veliko je dobrega storil v svojem življenju Bogu v čast, ubogim v prid. Bog le daj, da bi duh Weingerlov vladal vedno v Jarenini in da bi njegovi rojaki nikdar ne pozabili njegovega krasnega vzgleda. Spomenik njegov pa naj krasijo v zlatih črkah besede nagrobnice, ki ga tako lepo označujejo:

Bil Jezusu si srčno vdan
Ljubezni svete ves užgan;
Slovenski rod svoj ljubil si
Iskreno svoje žive dni.
Lepó si živel, srečno vmrl,
Zató sladko počivaj zdaj,
Pri Jezusu, Mariji tam
Zasluženi uživaj raj!   Ciriljev.

Gospodarske stvari.

Kmetske zadrage.

(Iz Žalca.)

Zadnjič sem skušal dokazati, kako potrebne so kmetske zadrage in kakšnega pomena so iste v gospodarski panogi človeštva. Sedaj pa hočem seznaniti častite čitatelje z zadrugami še bolj natančno in sicer tako, da ne bode nikdo dvomil na obilnih koristih, katere bodejo donasale zadrage kmetovalcu in vsem drugim stanovom.

Zadrage se snujejo na podlagi postave z dne 9. aprila 1873., drž. zak. št. 70, torej ni na pesek zidano poslopje, ampak ima trda postavna tla. Zadrage so ali z omejenim poroštvom ali z neomejenim. Da bodejo čitatelji, posebno izmed kmetskega stanu, boljše razumeli, kaj pomeni beseda omejeno ali neomejeno poroštvo, bom podal kratko razlago. O omejenem poroštvu se govori, ako je kdo le z neko natančno določeno svoto svojega premoženja drugemu porok. Recimo, h kmetijski zadrugi pristopi 1000 kmetovalcev in vsak ud je porok za 10 gld., torej vseh 1000 udov zadrage so poroki za 10.000 gld., ne več ne manj, in za to svoto ima zadruga tudi upa ali kredita, ako ga potrebuje, in nobeden ud zadrage ne more več kot 10 gld. izgubiti, ako bi sploh zadruga imela nesrečo. Torej da je kdo porok za natančno določeno svoto, se pravi omejeno poroštvo, ker je namreč svota omejena in določena.

Neomejeno poroštvo pa je ono poroštvo, katero nima nobene določene svote, ampak dotični porok je porok z vsem svojim premoženjem. Recimo da je pri kmetijski zadrugi 1000 kmetovalcev — katerih vsak ima povprečno računjeno premoženja v vrednosti 5000 gld. Torej so vsi udje zadrage skupaj poroki za 500.000 gld. in bi morali v slučaju nesreče, ako nima zadruga rezervnega premoženja, tudi to svoto plačati, torej dati celo svoje premoženje.

Kar zadeva kmetske zadrage, priporočam, da se osnujejo povsodi le z omejenim poroštvom in sicer iz dveh vzrokov. Prvič ne potrebuje kmetijska zadruga toliko kredita, ker ne kupuje niti ne prevzema velikanskih podjetij, drugič pa ima vsak človek do zadrage z omejenim poroštvom takoj zaupanje in rad pristopi k njej, ker ve, da ne more višje poškodovan biti, nego za svoj delež 10 gld. v slučaju, da ima zadruga nesrečo in nima svojega rezervnega premoženja.

Vsaka zadruga mora imeti svoje ime, in sicer ne sme nositi imena kake osebe ali uda zadrage, ampak ime mora biti vzeto iz predmeta, s katerim se zadruga bavi. V tem slučaju bode imela zadruga ime ali trdko, recimo: «Kmetska zadruga v Mariboru, ali kmetska zadruga v Poljčanah.» Ker pa mora imeti vsaka zadruga tudi svoj sedež, to se pravi, mora biti imenovan kraj, kjer zadruga deluje, in mora ob enem biti natančno napovedano, je li zadruga z omejenim ali z neomejenim poroštvom, se mora glasiti ime

zadrugi nastopno: «Kmetska zadruga za mariborski okraj, vknjižena zadruga z omejenim poroštvom v Mariboru.» Vsaka zadruga mora torej imeti svoje ime in dve zadrugi ne smeta imeti jednoistega imena. Vsaka zadruga mora biti vpisana v trgovinsko ali zadržno knjigo pri c. kr. trgovinski gosposki, to je pri c. kr. okrožni sodnji, zato pa se pravi «vknjižena» zadruga. Ker mora imeti vsaka zadruga svoja pravila, zato se morajo za vsako zadrugo spisati posebna pravila. Vse zadrage pa lahko imajo enaka pravila, samo da ima vsaka zadruga svoje lastno ime in svoj sedež. V pravilih vsake zadrage mora biti natanko zapisano: 1. ime in sedež zadrage; 2. značaj zadrage ali s čim se peča, tukaj torej «kmetska zadruga»; 3. čas, kako dolgo morajo udje ostati pri zadrugi (to sicer pri kmetskih zadrugah odpade); 4. določbe o pristopu in izstopu; 5. določba svote deleža, katerega mora plačati k zadrugi pristopivši ud; 6. določbo o sklepanju bilance in računa zadrage, in kako da se porabi čisti dobiček in kako se pokrije morebitna izguba; 7. način volitve in sestava zadržnega načelnštva, namestnikov in uradnikov; 8. določba načina, kako se sklicujejo občni zbori zadrage; 9. določbe o glasovanju pri občnih zbori in način, kako da se glasovanje vrši; 10. določbe, kako se glasuje takrat, ako ne zadostuje navadna večina navzočih; 11. način, kako se razglasi zadržni razglasi in odloki; 12. določba, ali je zadruga z omejenim ali neomejenim poroštvom in 13. imenovanje prvih udov za druge, kakor tudi kdo ima oblast vknjižiti zadržna pravila.

Vse to, kakor je ravno naštet, mora biti v pravilih zadrage natanko, razumljivo in ne dvomljivo zapisano, sploh morajo biti pravila jasno, določeno in tako sestavljena, da ni nobenega suma, in da je že naprej izključena vsaka prevara.

Ko so pravila tako sestavljena, da ugaajo vsem zahtevam zadrage, se skliče po ustanoviteljih zadrage ustanovni glavni shod, pravila se prečitajo, od navzočih odobrijo in spiše se zapisnik, katerega podpišejo vsi oni udje zadrage, kateri so k tej pristopili. Izvoli se zadržno načelnštvo, katero obstoji iz načelnika, njegovega namestnika, tajnika in blagajničarja in pa treh odbornikov, torej iz 7 udov. Pravila v dveh izpisih, zapisnik prve seje in pa prošnja za vknjiženje se pošljejo h kakemu notarju, da potrdi istinitost lastno-ročnih podpisov načelnika, njegovega namestnika, tajnika in blagajničarja, in c. kr. notar predloži potem pravilno kolekovana pravila in zapisnik prve seje s prošnjo vred c. kr. trgovinski gosposki, da se zadruga vknjiži. Ko dobi zadruga poverilo, da so pravila vknjižena, lahko začne delovati.

Tako se osnuje kmetska zadruga. V prihodnjih spisih pa bodem skušal vsa zadržna pravila razložiti, da častiti bralci izvedo veliko važnost in koristi kmetskih zadrug. Že zdaj pa omenim in ne bodem nehal klicati: Kmetovalci združite se v kmetijske zadrage, kajti ako se hočete rešiti pogina, morate se združevati in združeni napredovati. Kdor pa si noče sam pomagati, se naj nikdar ne zanaša, da mu bodo drugi pomagali. Ivan Kač.

Sejmi. Dne 14. jan. v Poljčanah, pri Sv. Filipu, v Brežicah. Dne 16. v Arnožu. Dne 17. v Pletovčah, v Št. Petru v Zgornji Radgoni, v Kapelah. Dne 18. v Imenem. Dne 19. v Turniščah. Dne 20. v Št. Lenartu v Slov. goricah, Malem Rodinu. Dne 21. v Teharjih, Poljčanah, Brežicah. Dne 22. v Braslovčah. Dne 23. na Bizeljskem.

Loterijske številke.

Gradec 7. jan. 1899: 15, 52, 6, 22, 7
Dunaj » » » 13, 28, 29, 82, 34

Svilnati damasti meter po 75 kr.

do 14 gld. 65 kr. — kakor tudi črna, bela in barvana Hennebergova svila meter po 45 kr. do 14 gld. 65 kr. — najnovosejših tkaninah, barvah in vzorcih. Zasebnikom poštnine in carine prosto na dom. — Vzorci obratno.

G. Hennebergove tovarne za svilo (c. in kr. dvorni zalagatelj) v Zürichu.